

[Socialministeren.]

lig med Hensyn til Udvalgets Forslag til Ændring af Forsorgslovens § 194, Stk. 1 (nærværende Forslags § 7), hvilket fremgaar af Bilag 7 til Betænkningen, Side 125, samt med Hensyn til Udvalgets Forslag til Ændring af Forsorgslovens § 219 (nærværende Forslags § 13), hvilket fremgaar af Betænkningen, Bilag 10, Side 129. Hans Særstandpunkt med Hensyn til det førstnævnte Forslag er bl. a. motiveret med, at man ikke kan finde det rigtigt, at Indtægtsgrænserne for forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag forhøjes, medmindre der samtidig sker en væsentlig Skærpelse af Reglerne for Inddrivelse af Alimentsbidrag og tages strengere Forholdsregler imod forsømmelige Alimenter. Da der ved nærværende Forslags § 22, som før omtalt, netop foreslaas indført skærpede Regler med Hensyn til forsømmelige Alimenter, tør jeg vel regne med, at Betænkkelighederne fra Det konservative Folkepartis Side, i hvert Fald for saa vidt angaar Forslagets § 7, er faldet væk, men jeg kan heller ikke tænke mig, at man set fra et konservativt Standpunkt vil være uenig med mig i, at det er rimeligt at sidestille Enkers Børn med Børn født i Ægteskab i Henseende til Bidragenes Størrelse, saaledes som det foreslaas i Forslagets § 13.

Venstres Repræsentant i det nævnte Udvalg, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, har i Udvalgets Betænkning indtaget det Særstandpunkt at tage Forbehold over for samtlige Forslag, saa længe der ikke er truffet en efter hans Anskuelse tilfredsstillende Løsning med Hensyn til Refusionsordningen, men det ærede Medlem har dog tilføjet, at naar Forslagene bliver fremsat i Rigsdagen, vil der være Lejlighed til at tage saglig Stilling til eventuelle Ændringer i Socialreformen. Jeg tager dette som Udtryk for, at man ikke fra Venstres Side vil stille sig afvisende ved Behandlingen af de nu foreslaaede Ændringer, og jeg skal hermed anbefale det fremsatte Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg kommer nu til det andet Forslag til Socialreformens Revision, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, nemlig Forslaget til *Ændringer i Folkeforsikringsloven*. Jeg kan her ligesom med Hensyn til Forslaget til Lov om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg i det store og hele henholde mig til de udførlige Bemærkninger, men der er nogle af de foreslaaede Bestemmelser, som jeg skal omtale lidt nærmere.

Først skal jeg nævne Lovforslagets §§ 2 og 16, der tilsigter en betydelig Forenkling af de Regler, der gælder for de Personers Adgang til Aldersrente, som paa Grund af svigtende Helbred ikke har kunnet optages i Sygeforsikringen. Som Loven nu er, er Hovedregelen den, at det paahviler enhver ved det fyldte 21de Aar at begære sig optaget i Sygeforsikringen, og afslaas denne Begæring paa Grund af, at Helbreds-betingelserne ikke er opfyldt, skal vedkommende senest 3 Maaneder, før han fylder 30 Aar, paa ny fremsætte Begæring om Optagelse. Dette er altsaa en Pligt, de paagældende Personer har. Forholdet er imidlertid — som Loven nu er formuleret — det, at det ikke er tilstrækkeligt for en saadan Person — for til sin Tid at opnaa Aldersrente —, at dette Lovens Paabud om Anmeldelse dels ved det 21de Aar, dels ved det 30te Aar er opfyldt. Det er nemlig yderligere en Betingelse for, at en saadan ikke-forsikret Person kan opnaa Aldersrente, at han fører det i Folkeforsikringslovens § 78 omhandlede Bevis for, at han ikke i de sidste 3 Aar før det fyldte 40de Aar har opfyldt Helbreds-betingelserne for at optages i Sygeforsikringen.

Denne fornyede Helbredsundersøgelse ved det 40de Aar er altsaa ikke paalagt Borgerne som en egentlig Pligt, og det Tilfælde kan altsaa indtræffe, at en Person, der har gjort alt, hvad der efter Loven kræves af ham med Hensyn til at søge Optagelse i Forsikringen, ikke kan faa Aldersrente, fordi han ikke ved det 40de Aar har sørget for en ny Helbredsundersøgelse. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget nærmere redegjort for Oprindelsen til denne Bestemmelse ligesom for de Indvendinger, der kan rejses imod disse gentagne Helbredsundersøgelser, og da det efter lægelige Erfaringer almindeligvis maa anses for lidet sandsynligt, at Personer, der hverken ved deres 21de eller 30te Aar har opfyldt Helbreds-betingelserne for Optagelse, senere skulde blive arbejdsføre, saaledes at de skulde opfylde Helbreds-betingelserne ved det 40de Aar, har jeg anset det for forsvarligt alene at gøre Adgangen til Aldersrente betinget af de paabudte Helbredsundersøgelser ved det 21de og det 30te Aar. De to Bestemmelser indeholder i øvrigt en Del detaljerede Regler om Forholdene i visse særlige Tilfælde, men herom skal jeg henvise til Bemærkningerne.

Jeg skal dernæst omtale en Bestemmelse — Forslagets § 9 —, der paa et enkelt Punkt tilsigter en Forbedring af Rentenyderes Stilling. Fra mange Sider har der